

Vaříme s Hankou

Trojhránky: těsto z čísla 1 naplníme nádivkou: ustrouháme měkký salám, cibuli a sýr, přidáme kečup a koření podle chuti. Pak těstové čtverečky naplníme, přehneme a utěsníme, pomažeme vajíčkem, posypeme třeba kmínem nebo paprikou a upečeme do zlatova.

...někdy i s Martou...

neděle 10. října 2010		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	příjezd Sivice	malý sál
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:30	loučení Kouřim	
14:30	vítání Sivice	MÚ
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Sivice	před divadlem
16:00	Beseda s Veronikou Jeníkovou	velký sál
16:30		
19:30	Hotel mezi dvěma světy	velký sál
20:00		
20:30	Homí Bříza	
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	zasedání poroty	klubovna
22:00	společenský večer	hasičovna

Větrník, zpravodaj XLI. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk H&H Servis. Náklad 180 ks. Cena 3 Kč.

Právě čtete

číslo 2.

VĚTRNÍK

Ročník XLI.

Sobota 9. října 2010

Dnes		
kdy	co	kde
8:00	pietní vzpomínka	hřbitov
9:30	seminář	malý sál
10:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	KR SČDO	sokolovna
13:00	příjezd Homí Bříza	
13:30	loučení Vamberk	
14:00	vítání Kouřim	MÚ
14:30	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Horní Bříza	MÚ
15:00	předání klíče	před divadlem
15:00	vítání Kouřim	před divadlem
15:00	vítání Horní Bříza	před divadlem
15:30	Krakonošova družina	předání vlády
16:00	Mazaný Filip	velký sál
16:30		
17:00	Kouřim	
19:00	setkání hostů, poroty a pořadatelů	malý sál
19:30	Mazaný Filip	velký sál
20:00		
20:30	Kouřim	
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	zasedání poroty	klubovna
22:30	společenský večer	hasičovna

Recenze

**Divadelní spolek Zdobničan
Vamberk**

**Noel Coward
Rozmarný duch**

Angličan Noel Coward napsal během svého plodného života ohraňčeného roky 1899 a 1973 více než třicet divadelních her, většinou situačních komedií. Divadlo znal dobře. Byl hercem, divadelním a filmovým režisérem, skladatelem, spisovatelem a dramatikem. Rozmarný duch patří k jeho nejúspěšnějším hrám. Měla premiéru v roce 1941 v Londýně a byla zanesena do Guinnessovy knihy rekordů, protože už při prvním nastudování dosáhla 1500 repríz a tím překonala do té doby nejúspěšnější komedii Charleyova teta.

Příběh Rozmarného ducha začíná zcela nenápadně: V domě spisovatele Charlese Condomina se schází společnost ke spiritistické seanci. Seance, která měla být částečně žertem, částečně zdrojem informací pro novou knihu se ovšem zdaří a duch Charlesovy první ženy

Elvíry se Cowardovi stane znamenitou záminkou jak rozvíjet a překvapivě pointovat řadu humorných

situací a přitom dokonale spojuvat konverzační žánr s notnou dávkou detektivního i mystického napětí. Výsledkem je bravurně napsaná komedie, která s jízlivostí odhaluje „spodní prádlo“ navenek harmonických manželských vztahů.

Divadelní spolek Zdobničan z Vamberka hraje Cowardovu komedii v zásadní úpravě, která vychází z poetiky hry a přitom svou stručností respektuje vnímání současného diváka. Redukuje nejen situace, ale současně zlapidárňuje i dialog, aniž by porušila zásadní význam hry. Problematický je ale závěr komedie, který smysl Cowardovy hry zásadně mění. V původním textu se zdánlivě harmonické manželské vztahy spisovatele Charlese demaskují jako neúnosné a končí jeho úspěšným útekem od obou jeho rozezlených manželek. Divadelní spolek Zdobničan Charlese obětuje a komediální

Partneři XLI. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krkonošova divadelního podzimu

Tomáš Prosecký
Ořechov u Brna

K balení kufru jsem se dostala až dnes. Do toho jsem se ještě koupala, myla si vlasy, trhala obočí, lakovala nehty – dámy chápou, o čem mluvím. A jak jsem tak pobíhala mezi koupelnou, skříní a kufrem, stalo se, co se stát muselo. Zakopla jsem o ten rozevřený kufr. A to tak, že jsem se přesně trefila do toho malého prstíčku na noze, který přece zase tak nutně nepotřebuji. Nebo ano? Nejsem si už tak úplně jistá, že ty drobné výstupky trčící z mého chodidla, které mi většinou slouží k nanesení nějakého super laku a tím vyzdobení střevíce, nejsou tak zcela nepodstatné. Neboť o sobě zcela podstatně dávají vědět. Čili bolí jako....

Takže až potkáte kulhavou osobu, kvikající při neopatrném našlápnutí, vězte, že to jsem já. Jsem ta, která ví, že se nevyplácí nechávat balení na poslední chvíli a navíc umístit rozevřené zavazadlo do středu místnosti. Ale pevně věřím, že na Větrnicích se má indispozice nepodepíše. Přeji vám příjemný týden. (jn)

Předpověď počasí na sobotu

I když teploty se občas dotknou nuly, nevěšete hlavy a zahřejte se zevnitř. Sluníčko přes den vám vše vynahradí. Ale ten pohled...

Výběr z burzovních zpráv:

Týden na pražské burze: Dobré zprávy pro Orco, dividenda NWR, otazník na ECM...

8. 10. 2010 18:12

Akcie na pražské burze v tomto týdnu více než zkompenzovaly 0,8% propad ze zkráceného týdne minulého a index PX si pomohl o 1,32 % výše na úroveň 1141,60 bodu. Po vlažném úvodu týdne si Praha připsala výraznější zisky v jeho polovině a na jeho konci mírně korigovala.

Fio: DAX nakonec v plusu

8. 10. 2010 17:58

Německé akcie se většinu dnešní seance držely v červených číslech, nakonec však uzavřely o něco silnější než včera. Do zelených čísel jim paradoxně pomohlo očekávání, že americký FED přistoupí díky horšící se kondici ekonomiky k další fázi...

závěr tak eliminuje.

Režisérka Alena Joachimsthlová vytvořila milé představení s poměrně vyrovnanými hereckými výkony. Vsadila zejména na realistickou pravděpodobnost v kresbě manželských dvojic okořeněnou drsnou komikou v postavách madame Arcati a služky Edith. I když výkonům Renaty Vašátkové (Arcati) a Lucie Vodákové (Edith) nelze upřít výraznost a temperament, neškodilo by posílení zaujetí

pro cíl jejich jednání. U postavy Charlese ve ztvárnění Oldřicha Pla-

šila zejména v začátku chybělo akcentování profese spisovatele, které má pro vlastní příběh zásadní význam. Obě Charlesovy manželky, Elvíru a Ruth, hrají Blahoslava Kašparová a Miroslava Sojková v jedné výrazné lince. Posílit by se měla jejich proměna ze sladkých bytostí do neúnosných satorií. Gradování proměny by měly sloužit pregnantněji vypracované situace. Přes určité výhrady má Roz-

marný duch v interpretaci Vamberckých co říct dnešním divákům.

Máša Caltová

Postřehy ze semináře KDP - půdička

Představení nám posloužilo k rozebrání dramatické věci. V první řadě jsme rozebírali záludnosti konverzačky a charakteru postav v návaznosti na dějovou linku. Hlavní a vedlejší motivy. Představení jsme přijali a děkujeme souboru.

Ahoj zase po roce

*V autě sedím – z okna hledím –
tak konečně jedeme!*

*Zas po roce do hor – „domů“ –
na týden se vezeme.*

*Vidím lidi – nakupují –
nebo letí z práce –
obličej nerozeznám –
zahlédnu je jen krátce.*

*Jedno mi však na nich vadí –
že maj tváře kyselé.
No tak, lidi, zamávejte –
nám je dobře – vesele!*

*Zajásejte aspoň trochu –
křičte – výra kýho!
Vždyť po roce jedem s chutí
sem – do Vysokého!*

*Ahoj – pusa – pusa – ahoj –
jakpak se máš, brachu?
Inu, dobře, jakž takž, to víš!
Zase je rok v prachu.*

*Co práce, co počasí?
A jinak – je to k zlosti!
Důchod malej, práce žádná –
A mě bolejí kosti.*

*Tak na týden tohle všechno
nechejte za zády!!
Jsme tu všichni, jsme tu spolu,
prostě – zas jsme tady.*

jh -

Rozhovor s režisérkou

Alena Joachimsthalerová

Divadení spolek Zdobničan,
Vamberk

**Kudy vedla cesta k vašemu
představení? Kde jste si vyhleda-
li námět?**

Můj otec byl letitý ochotník a kdysi sehnal americký film pro pamětníky Rozmarný duch. Mně se ten film

od dětských let tak moc líbil, že jsem si vždycky říkala „jednou – až – tak si v něm zahrāju“. Jenomže, nakonec vše dopadlo tak, že jsem si v něm nezahrála a pustila jsem se do režie.

**Co se vám při studování hry
dařilo, co naopak?**

Myslím si, že celkem zdařilý je konflikt mezi manželi, kdy na sebe křičí a hádají se. To nám dalo opravdu velkou práci, protože oba herečtí představitelé jsou naprosto bezkonfliktní lidé. Sami o sobě říkají, že se v životě doma s partnerem nepohádali. Rozhodně ne s křikem. A teď, když jsem po nich chtěla opravdu ukřičenou hádku, tak jsem jim ji předváděla a učila jsem je hádat se.

**To mohlo být někdy velmi zají-
mavé, leckdo by tu schopnost há-**

dat se potřeboval odnaučovat.

Tak já to umím dobře. Mně to problémy nedělá a tak jsem mohla předávat zkušenosti.

**Jak dlouho jste je tedy učila
hádat se?**

Se studováním inscenace jsme začali v polovině září loňského roku, pracovali jsme pilně, abychom stihli premiéru tak, jak je u nás tradicí, 26. prosince, na Štěpána.

**U nás hrajeme už 25. prosince
večer a na Štěpána odpoledne
máme druhé představení. A vše-
mu předchází celonoční zkouška.**

Tak to jste lepší. A zkoušky se účastní celá rodina?

**Každý, kdo přijde, je samozřej-
mě vítán. Kolik je vás
v souboru?**

V téhle hře hraje devět členů, ale v souboru jako takovém je nás asi dvacet. Pro srovnání – celý Vamberk má asi pět tisíc obyvatel. Právě proto ještě patříme do venkovského divadla. Jsme na hranici. Fakt ale je, že přímo vamberští herci jsou konkrétně v téhle hře jen dva.

**Co byste ráda vzkázala vysoc-
kým divákům?**

Víte, já přesně nevím, co bych řekla, nejsem zvyklá dávat rozhovory. Ale rozhodně bych jim ráda poděkovala, že přišli na naše představení.

PeHe

Zdravím vás,

milí vysočtí

**i nevysočtí přátelé
opět po roce.**

Znovu usedám v kamrlíku za technikou k blikající obrazovce a společně se svými dvěma kolegy se vám budeme snažit přes noc vytvořit záznam toho, co den přinesl na jevišti, na půdičce i v malém sále. Dnes však ještě nepřinesl nic. Tedy ne nic, co bych už tady v divadle prožila a mohla vám to zprostředkovat skrze řádky.

Tedy nic. Mají tu skvělé červené. Tak skvělé, že mě skoro přestala bolet noha!

Abych to vysvětlila – nic se nevyplácí nechávat na poslední chvíli. Naplánovala jsem si práci na tento týden a našla jsem si v plánu chvíli, kdy si pečlivě připravím zavazadlo do Vysokého. Přece jen sem jedu na deset dnů, nemohu předvídat rozmary počasí, je třeba se připravit na vše. Jen si vzpomente, jak loni nás tu překvapila sněhová nadílka. Tedy některé z nás. Tím jsme způsobili radost místní prodejně se sportovním zbožím, ale zarmoutili vlastní peněženky neplánovaným nákupem.

Takže JÁ chtěla být připravená. Ale znáte to – člověk miní, život mění. Vždycky, když si něco naplánuji, je pak vše zcela jinak.